

הפורתח בכל יום..

הניוז היומי של דרשו.

Dirshu
דרשו ד' ועוזו
קרן עולמית לחינוך
ועידוד לימוד התורה

יום חמישי י' כסלו תשפ"א | דף היומי בבלי: פסחים ה' | דף הכולל: שבת קטז.
דף היומי בהלכה: מסעיף ז' עד תחילת סימן תקל"ג.
מוסר: אהבת חסד - ודע עוד' עד 'ועתה נבאר פרט אחד'.
קנין חכמה הלימוד השבועי: וצריך אדם לחקור' עד 'הביטחון השביעי'

להצטרפות לקבלת הפותח בכל יום במייל: dirshu@dirshu.co.il

מדהים: כיסה את כל החובות בזכות סיפור שלא היה ולא נברא | תזכורת שמימית בתוך שיעור מוקלט של הדף היומי | מה הקשר בין חגורת בטיחות להנחת תפילין בזמן? | מרן הגר"ח שליט"א לא היה בבית, אז החזון איש ענה תשובה במקומו... | 2027

הסיפור היומי

"ביום חמישי האחרון התקשרתי לאותו יהודי לשאול בשלומו. אמר לי האיש: 'ברוך ה', הודו לה', אשר הגדיל חסדו עלי'. אבל מה למעשה? - שאלתי אותו - מה עם החובות?"

מדהים: היהודי שכיסה את כל חובותיו בזכות סיפור שלא היה ולא נברא

ייסע וכו', והכל כדי שייראה שמדובר במשהו שעתידי להתרחש במציאות. לא זו אף זו, הוא הודיע גם שכיסוי החובות יהיה לפי כמות השעות שיאזינו לקו - מי שיאזין לקו כך וכך זמן בחודש, יכסה לו הגביר חמישים אחוז מחובותיו. מי שיאזין כך וכך, יכסה לו שבעים אחוז. ומי שיאזין כך וכך, יכסה לו מאה אחוז מחובותיו. רק בסוף, לאחר כמחצית השעה, הסביר הרב קלצקין שהמעשה לא היה ולא נברא ואך משל הוא, והנמשל, שלפי מה שהאדם מוסיף לחזק את בטחונו בה', הקב"ה מספק לו את צרכיו ובין השאר מכסה לו את חובותיו.

הלכו אנשים, לקחו את שיעורו של הרב קלצקין וחתכו ממנו את חלקו האחרון, ועד מהרה הוא הופץ לכל עבר כשהעיקר חסר מן הספר... השיירות מצויות בימינו דרך האויר כנודע, ותוך שניה אחת אפשר להפיץ כל דבר לכל קצוי תבל, וכך התחילו להתקשר לקו השגחה פרטית המוני בני אדם שביקשו להימנות על אלו שיראו את פני הנדיב ויפטרו מחובותיהם... סיפר לי מיודענו בעל המעשה: "אני לא שמעתי את השיעור

שח הגה"ח רבי שמעון שפיצר שליט"א: זה עתה סיפר לי יהודי מעשה שאירע עמו לפני כשבוע-שבועיים. הקשיבו היטב, כי יש בו מוסר השכל גדול:

כולם מכירים את 'קו השגחה פרטית' של מזכה הרבים הרב דוד קלצקין שליט"א, בו הוא משמיע שיעורים בשער הבטחון ומפרסם סיפורים לאלפים על אנשים בני ימינו שזכו לראות את יד ההשגחה.

באחד השיעורים הוא סיפר מעשה אחד במשך כמחצית השעה, כאילו היה מעשה אמיתי, ובאמת לא היה ולא נברא - כפי שגילה בסוף דבריו. תוכן המעשה היה, שישנו גביר אחד בפלורידה, יהודי ירא שמים ובעל לב חם לתורה ולתעודה, שהגיעה השמועה לאזניו כי ישנם יהודים בארץ הקודש שלומדים שער הבטחון ומתחזקים באמונה ובטחון, והוא החליט לבוא לארץ הקודש ולכסות את חובותיהם של אותם יהודים...

הרב קלצקין פירט את תכניתו של הגביר עד לפרטים הקטנים ביותר, והודיע גם על התאריך המיועד לבואו לארץ ואף כיצד

העבודה היא כאמור לחזק את חוש הבטחון על-ידי התבוננות בלי סוף, וכפי שאמר לי אותו יהודי בעל המעשה: "הקב"ה מעולם לא הזניחני, ואע"פ שעשיתי טעות, אין הוא מזניחני בעבור כך, אלא הוא מחכה לי שאשוב בתשובה ושאוסיף לעלות על במתי ההצלחה."

מעשה נוסף בבעל בטחון אמיתי שנתקיים בו "והבוטח בה" חסד יסובבנו", סיפר הרב שפיצר שליט"א:
"כאן על השולחן מונחים לפניי דפי חשבונות שנשלחו אלי על-ידי יהודי שעד לא מזמן רצו עליו חובות כבירים של מיליוני דולרים, ולא ראה שום דרך להפטר מהם. הכרתי אותו משכבר הימים וידעתי כמה הוא שקוע בחובותיו. לא ידעתי אמנם מה הסוף, אך דבר אחד ראיתי, שהוא בעל בטחון באופן נפלא; הוא מתייגע בדברי רבינו החובת הלבבות, ומקיימם בחייו באופן הנכון. "למען האמת, אף פעם לא תמהתי היכן הוא קיום ההבטחה 'והבוטח בה' חסד יסובבנו, כי ראיתי איך האיש מסובב מכל עבר בשמחות ונחת משל היה חי בגן עדן ממש, אך עדיין חיכיתי לראות מתי יחלצו הקב"ה גם ממצוקה זו.
"והנה ביום חמישי האחרון התקשרתי אל אותו יהודי לשאול בשלומו. אמר לי האיש: 'ברוך ה', הודו לה', אשר הגדיל חסדו עלי'."

אבל מה למעשה? - שאלתי אותו. מה עם החובות?
"סיפר לי האיש בטלפון שהוא מרוויח כיום מידי חודש סכום גדול מאוד. הופתעת. ביקשתי ממנו שלא יתלוצץ ממני, אך הוא אמר שאינו מתלוצץ, וכדי להוכיח לי שהוא דובר אמת, שלח לי את דפי חשבונות החברה שלו בהם אפשר לראות איך ההכנסות עולות ונוסקות מחודש לחודש.
"סיפר לי היהודי דברים כהווייתן: כשהייתי בשיא הקושי, פקעה סבלנותו של השותף שלי, הוא עזב את העסק והשאיר אותי לבדי. אולם אני התחזקתי בבטחון בה' מפני שידעתי שהוא רק מנסה אותי לראות אם אמשיך לדבוק בו, והנה הקב"ה שלח לי שליח אחר אשר העלה את העסק על דרך המלך, ומאז אני מרוויח הון רב וזוכה להחזיר את כל חובותיי.
"כל מכירי ויודעיו, זוכים לראות בחוש איך מתקיימת ההבטחה 'והבוטח בה' חסד יסובבנו, וכפי שכתב רבינו החובת הלבבות בהמשך, שהקב"ה מביא קושי על האדם מפני שרצונו שבני אדם ילמדו ממנו. ואכן כך, מכיר אני כמה אנשים שעל-ידי שראו את בטחוננו ואת דביקותו בה' של איש זה ואת שלוות נפשו האופפת אותו, התחילו לקבוע עתים לתורה בזכותו, כי ראו איך נראה אדם שבוטח בה' באמת.
"ונזכיר שוב: כדי להגיע לזה צריכים התבוננות, הן התבוננות בספר חובת הלבבות והן בדרכי השגחתו של הקב"ה על אדם זה עצמו. ומי שחי באופן זה חייו מאושרים ביותר, שהרי אין לך אדם בכל מקום שהוא, ומאיזה חוג שהוא, ובאיזה תכונות נפש שיש לו, שעושה כן ואין מתקיימת בו ההבטחה 'והבוטח בה' חסד יסובבנו."

במקורו, אך חברי שלח לי אותו בגירסתו החדשה ללא החלק האחרון. והיות שלא אני ולא הוא ידענו שמדובר במשל בעלמא, אמר לי חברי באהבתו אותי: הן ידוע לי שיש לך חובות עצומים, ובנוסף לכך יש לך קשיים מסוימים בביתך אשר מעיקים על לך. ללא ספק אתה הראשון שהגביר ישמח לכסות את חובותיך. ובכן, מבקש אני ממך בכל לשון של בקשה, תתקשר עכשיו אל הקו ותירשם למבצע...

"אך אני, שכבר צברתי הוכחות רוב כ"ה הקב"ה מתלווה אלי ונמצא עמי בכל צרותי, ואף פעם לא מזניחני, התיישבתי בערב והתבוננתי: 'הן מעולם לא רציתי להזדקק לבני אדם, וכך אני מתפלל תמיד בברכת המזון 'ונא אל תצריכני לא לידי מתנת בשר ודם ולא לידי הלואתם כי אם לידך המלאה הפתוחה הקדושה והרחבה', ומדוע אלך עכשיו לבקש מבשר ודם שישלם לי את חובותיי?'"

היהודי סיפר לי שנסינונו לא היה פשוט, שהרי חובותיו עלו צפו עליו למעלה ראש והציקו לו באמת, והנה עמדה בפניו אפשרות להפטר מהם; מה גם שהמחשבות ניקרו במוחו, שמא הגביר נשלח אליו מהשמים לעזור לו, ובכלל - מה עם השתדלות?
מיד בבוקר נסע היהודי למקום קדוש ושפך שם את לבו: 'רבנו של עולם! עזרני נא! אינני רוצה לקבל מאף אחד, רצוני לקבל אך ורק מידך הרחבה והמלאה...' יהודי זה כבר השיא ילדים וכבר ראה דברים הרבה בחייו, אך החילוק בינו לבין שאר אנשים הוא, שהוא ראה את הדברים נכונה והשקיע הרבה לבטוח בה' באמת, ולכן התנהג כפי שהתנהג.

סיפר לי היהודי: "סיימתי להתחנן על נפשי בשעה עשר בבוקר. כעבור שעתיים, בשעה שתיים עשרה, התקשרתי לרואה החשבון שלי כדי לברר משהו בנוגע לעסק שהיה ברשותי, אותו עסק שהערים עלי את חובותיי מפני שהוציא יותר משהכניס. תוך הדברים אמר לי רואה החשבון כבדרך אגב: 'זה עתה הודיע לי פלוני שהוא רוצה לקנות ממך את העסק על כל חובותיו כדי להעלותו על דרך המלך, והוא מוכן לשלם על כך סכום הגון'.
"התרגשותי היתה עצומה" - אמר לי היהודי. "הקב"ה הראה לי באופן גלוי ביותר שהוא יכול לפטור אותי מן החובות מבלי שאצטרך לקבל מתנות או הלוואות, כי אם בדרך של משא ומתן".
מה אומר ומה אדבר, בהיותי קרוב בלבי ונפשי לאותו יהודי, ראיתי איך שהאנשים מסביבו תמהים על כך, היתכן שמישהו ירצה לקנות את העסק ששקוע בחובות רבים כל-כך?! אבל המה ראו גם תמהו עליו כל השנים כשהיה מחזק את עצמו באמונה, והיו אומרים, עכ"פ בלבם, מה תעזור לו אמונתו למסכן הזה? הלא צריך לחיות באופן מעשי, ולפי הטבע אין שום דרך בעולם שייפטר מחובות רבים כל-כך! אך כל זה מפני שהם עמדו מבחוץ, אך מי שנמצא בפנים בתוך עולם הבטחון, יענה לעומתם: אני אמנם ריאלי, אני אמנם פרקטי - אך אני מאמין באמונה שלימה שהקב"ה יעזור לי והכל יבוא על מקומו בשלום, אע"פ שאינני יודע איך וכיצד.

בדברם על הקב"ה איך הוא מטיב להם בלי גבול, ואין זה שייך כלל למצבים הסובבים אותם. זהו היסוד שרבינו המחבר מלמדנו, ועל-ידי תפילה לסייעתא דשמיא יוכל כל אחד להתקרב אליו. (הבינו)

הקב"ה לא מזניח אף אחד באיזה מצב שלא יהיה, ואין מי שיוצא מן הכלל הזה. וכשמתחילים להבין זאת, אזי מתחילים להבין איך התורה הקדושה מתוקה מדבש ומנופת צופים. דברו עם אלה שיש להם בטחון אמיתי ותראו איך הם שיכורים משמחה

על דא ועל הא

"היה כאן עכשיו שוטר" - סיפר המנהל לתלמידים ברמקול - "ושאל מה אני מעדיף, לשלוח את הילדים הביתה או לקבל קנס? תגידו לי אתם, ילדים, מה עדיף?"... כל הבניין רעד מהצעקה: "קנס!"

עשרות מוסדות נקנסו באלפי שקלים, אולם השבוע הוברר כי הקנסות צפויים להתבטל מאחר והתקנות המאפשרות לתת את הקנסות לא אושרו כפי החוק בכנסת. השמועה על כך פשטה כאש בשדה קוצים בהתפעלות והתרגשות על הנהגה מעל לדרך הטבע בה אנו זוכים בדורנו היתום.

תורה מגנא ומצלא

"ברגע שגדולי ישראל הורו מה לעשות וכיצד לפעול, כך עשינו ופעלנו" - אומר הרה"ג רבי שמואל פרידמן שליט"א, מפקח ת"ת 'חמדת התורה' בשכונת רמת שלמה בירושלים, בניהולו של הרה"ג רבי דב קוק שליט"א. "אנו אמונים על אמונה תמימה, לעשות מה שגדולי ישראל אומרים, ולא ניזוקים ב"ה. גם אם קורים דברים לא נעימים ולא מבינים את הוראת גדולי ישראל, אנחנו פועלים לאורם".

הרב פרידמן שליט"א מספר דבר פלא: "מאז שהחלה הקורונה לא הייתה בחיידר ולו הדבקה אחת, חלילה, ואף כיתה גם לא נכנסה לבידוד, ב"ה. יתירה מכך, גם בקרב משפחות שהיו נדבקים, הילדים הלומדים בחיידר לא נדבקו כלל. רואים כאן יד השגחה נפלאה ומיוחדת. כששומעים לגדולי ישראל לא ניזוקים".

בדבריו הוא הדגיש בנוסף את מסירות נפשם של המלמדים וצוותי החינוך לשמוע בקול גדולי ישראל, גם כאשר נדרשו בני הכיתות הגבוהות ללמוד בחצרות בתים. "המלמדים היקרים באו במסירות נפש יום אחר יום בלא כל תנאים, כאשר גם להם משפחות בבתים. הם לא חיפשו להתחמק, להיפך, רק להרבות תורה ולהמשיך את הרצף הלימודי, שהילדים לא יצברו פערים לימודיים. השקעה עצומה ובלתי פוסקת לא לרדת ברמה הרוחנית".

הוא ציין גם את ההקפדה היתירה בכל מסדרונות הת"ת על ההנחיות, כפי שהורו גדולי ישראל, וסיים באומרו: "אנו זוכים לראות בעיני בשר ודם סייעתא דשמיא מיוחדת ומופלאה של 'תורה מגנא ומצלא', בזכות הבל פיהם של תינוקות של בית רבן, וכל הנוטל עצה מן הזקנים אינו נכשל".

(הרב ישראל קוטלר, 'במה')

הגיע אלי שוטר" - מספר הרה"ג רבי דוד סוקולובר שליט"א, מנהל ת"ת 'דרך אמת' במודיעין עילית בשיחה נרגשת למגזין 'במה'. "הוא דווקא דיבר איתי יפה מאוד ובאופן לא מתלהם כלל. הוא הציע שלא לקנס את הת"ת, וביקש: 'אולי תשלח את התלמידים הביתה וכך תימנע מקנס?'. אמרתי לו: חס ושלום, ודאי עדיף קנס. וכי אשלח את התלמידים הביתה? זו הוראתם הנחרצת של גדולי ישראל. כמובן הוא נתן דו"ח.

"מיד לאחר קבלת הדו"ח" - מספר הרב סוקולובר שליט"א - "עלה בראשי רעיון חינוכי חשוב בסייעתא דשמיא. שאלתי את כל הילדים בחיידר באמצעות הרמקול שבכיתות: 'תגידו לי, ילדים יקרים, מה עדיף: היה כאן שוטר כעת ושאל אותי מה לעשות, האם תשלח את הילדים הביתה או שניתן לך קנס ותשלם הרבה כסף, אלפי שקלים. תגידו לי אתם, ילדים יקרים, מה עדיף - ללכת הביתה, או לשלם הרבה כסף כדי שתוכלו להמשיך ללמוד? תצעקו כולם את התשובה כדי שנדע את התשובה באופן מיידי. "כל הבניין רעד מהצעקה: 'קנס!'... בשלב זה הסברתי לילדים: עכשיו אנחנו מרגישים בחוש טוב לי תורת פיך מאלפי זהב וכסף'. עדיף לנו לשבת ללמוד ולהפסיד אלפי שקלים".

ככל אשר יורוך

כזכור, רבן של ישראל מרן הגר"ח קניבסקי שליט"א הורה נחרצות לפתוח את תלמודי התורה ללימוד תינוקות של בית רבן המציל ומקיים את העולם, תוך קיום צו התורה "ונשמרתם לנפשותיכם", בזהירות מרבית וכפי כל הכללים הנדרשים. לאור זאת פנו נציגי הציבור החרדי בכנסת והעלו שורה של הצעות ומתווים על מנת להביא לאישור פתיחת תלמודי התורה.

בזמן שחלף עד לדיונים השונים תוך שלילת ההצעות שהועלו בתחילה, הורה רבן של ישראל שליט"א לפתוח את תלמודי התורה ובירך שאף אחד לא ייזק מכך. מנהלי תלמודי התורה האמונים על צו התורה "ככל אשר יורוך", פעלו בלא כל תהיות ופקפוק כשהם מורים בכך דוגמה אישית לכלל התלמידים בציות לדעת תורה.

רגע לפני הסיום, כשחברת התרופות 'פייזר' כבר עמדה בישורת האחרונה לקראת הצלחתה המסחררת - התברר כי נותר בפניה עוד מכשול עצום. אין צורך לדאוג ל'פייזר', היא תצליח מן הסתם להתגבר על המשוכה. אבל מה יהיה איתנו? על כולנו?

משקיע חכם - משקיע במוצרים ברי שינוע!

אבל חוסר קטן בשינוע, באג קטן וטכני יכול לגרום לכך שלא יהיה לה איך לשנע ולהעביר את החיסונים הרבים, היקרים והנחשקים, למקום המיועד.

אני משער לעצמי ש'פייזר' יסתדרו בסוף. אבל מה יהיה איתנו? עם כולנו?

כמה מאיתנו עסוקים בלהכין תרופה יקרה. בלצבור הון. בלבנות לעצמנו את החיים המושלמים. אחד עובד כבר עשרים שנה כדי לרכוש את בית חלומותיו; השני עמל קשה כדי להשיג רכב יוקרה; השלישי עסוק בלייצר לעצמו 'מעמד' מכובד בקהילתו; הרביעי סתם שם כסף בצד. רבים מאיתנו שואפים להשיג משהו, עסוקים בלהשיג משהו. ואם כבר השגנו - אנו עסוקים בלטפח אותו.

לרגע אנו לא מבינים שברגע האחרון, לא תהיה לנו דרך טכנית לשנע את כל זה. ברגע האמת שגייע (והוא יגיע, בין אם נרצה ובין אם נביט לו בעיניים), הרגע בו נעבור מהעולם הזה לעולם הבא, לא תהיה לנו כל דרך לשנע את כל הכשרונות, ההישגים, המעמדות, הנכסים, הכספים וההצלחות - אל עולם האמת. אל המקום האמיתי והנכון. ולא יעזרו לנו מזוודות ולא יעזרו גם קרח יבש. תחת מזוודה תעלה רימה ותחת קרח תצוץ תולעת.

אם חכמים נהיה, נדאג להפוך את כל רשימת ההישגים לארעית, מוכרחת המציאות, ונדאג להשקיע במוצרים שהם ברי שינוע מעולם לעולם. מעולם הנפח לעולם הנצח.

תורה, מצוות, חסד, דף היומי, חיוך לחבר, תפילה בכוונה, צדקה.

(המבשר)

יקותיאל יהודה גנזל

אייטם שצף מול עיני ביממה האחרונה, סיפר את סבך הבלהות שהתעורר בחברת 'פייזר', יצרנית החיסון המיוחל, זה שאנשים רבים כל-כך תולים את בטחונם ורואים בו את הגואל אחרון של צרת הקורונה.

'פייזר', יחד עם חברות תרופות נוספות, נמצאת בשלב האחרון של המרוץ אחר החיסון המיוחל. הראשון שבאמת יצליח לצאת לעולם עם חיסון שכזה, אחרי שיקבל את כל האישורים הבירוקרטיים הנדרשים - יהפוך למציל האנושות, והאנושות גם תציל אותו, בתשלום מזומנים שאין די מקשים במחשבון מצוי כדי לחשב את סכומם הסופי.

ברגע האחרון של המרוץ, כש'פייזר' עומדת פסע מקו הסיום, כמעט פונצ'רו גלגליה. מסתבר שכדי שהחיסון יהיה יעיל ואפקטיבי, הוא צריך לשהות כל הזמן בטמפרטורה נמוכה במיוחד, שבעים וחמש מעלות מתחת לאפס (פי 3-4 ממקפיא ביתי מצוי ופי 70 מהקור ביום ירושלמי מושלג). אם במהלך העברת החיסון ממדינת הייצור למדינה אחרת (ישראל לדוגמה), הטמפרטורה תעלה ולו במעט, החיסון כבר לא יועיל מאומה.

ברגעים אלה עדיין לא הגיעו ב'פייזר' לפתרון הסופי (במובן הטוב...) הם מתכננים להעביר את החיסונים בתוך מזוודות בפיתוח מיוחד המכילות קרח יבש בקור מרטיט (תרתי משמע) של שבעים וחמש מעלות מתחת לאפס, אבל עדיין מדובר בתהליך שיש בו לא מעט סיכונים.

ככה זה: חברה יכולה לעמוד פסיעה אחת מהפריצה הגדולה,

להתחיל את היום ברגל ימין

חוויה ראשית מדי יום אצלך בחייל

הפורתח בכל יום..

המייל היומי של 'דרשו'.

הלכה, סיפורים, רעיונות, ווארטים ועוד... אקטואלי ומרתק

הצטרפו בחינם לאלפי מנויים, שלחו מייל לכתובת:

dirshu@dirshu.co.il

'אני רואה שאתה חגור, אבל שמת את הרצועה מאוחר מדי. אני רושם לך דו"ח...' איך כשהשוטר אמר את דבריו, שמעתי את רבונו של עולם אומר לי: 'שמת את הרצועה מאוחר מדי'...'

Nati Shohat/Flash90

מה הקשר בין חגורת הבטיחות ברכב להנחת תפילין בזמן? תקראו ותבינו גם אתם

לך אפשרות לערער על כך בבית המשפט'.
 "תיכף כשאמר את דבריו, שמעתי את רבונו של עולם אומר לי: 'שמת את הרצועה (רצועת התפילין) מאוחר מדי'... נזכרתי בדברי 'חובת הלבבות' בשער הבטחון, שכאשר אדם יתקן את חטאו, תיעלם הסיבה להיזקו, ואויביו ומבקשי רעתו לא יוכלו להרע לו'.
 שוב נשאתי תפילה: 'ריבונו של עולם, אנא סלח לי, הבנתי את המסר, החל ממחר אני מבטיח להניח תפילין בזמן'.
 "לפתע, ללא כל סיבה הנראית לעין, לאחר שהשוטר החל לרשום את הדו"ח, אמר: 'אבוא לקראתך, הפעם אתן לך אזהרה בלבד, זאת אומרת שאמנם כעת לא תקבל קנס, אולם בפעם הבאה שתיתפס, תקנס בכפל כפליים'.
 "בדו"ח שהוגש לפני הדגיש השוטר את המילים: 'אמנם היה עם רצועה, אך שם אותה מאוחר מדי'. שמרתי את הדו"ח בביתי כדי להזכיר לעצמי לא לאחר את זמן הנחת התפילין, וכמובן עשיתי על כך תשובה מלאה, ואכן בסיעתא דשמיא, כבר שנים שלא איחרתי מלהניח תפילין ואף הנני מעשרה הראשונים במניין הראשון.
 "בפסח אשתקד בעת הנקינות, מצאתי דו"ח זה מונח בין מסמכיי, אולם כשביקשתי שוב לקוראו, 'גיליתי' שהכתב נעלם כליל, תוכן הדו"ח נעלם כלא היה. כששאלתי מביני דבר אמרו לי שמחיקת הכתב נגרמה בעקבות סוג הדף המשמש לכתובת דו"חות, אמנם אני ראיתי בזה מסר משמים, והיינו מאחר ועשיתי על כך תשובה שלמה ולא נכשלתי שוב בחטא זה, הקב"ה מחק לי את אותו החטא".

(מתוך קונטרס 'שער הבטחון המבואר' - משנתה של תורה)

"באותו היום היתה זו כבר הפעם השניה באותו חודש שלצערך הנחתי תפילין מאוחר מאוד" - סיפר י', יהודי יקר, שכמו כולנו, משתדל להתקדם ולהתחזק בתורה ויראת שמים; וכמו כולנו, לא תמיד מצליח. "בעודי יוצא מהשטיבלאך המקומי חשבתי לעצמי באכזבה: 'עם קצת יותר מאמצים ודאי הייתי מצליח להתעורר בזמן ולהתפלל בטלית ותפילין כמו יהודי כשר'.
 "בלב כואב הרמתי עיני למרום ואמרתי: 'רבונו של עולם, אני מקבל על עצמי לא לאחר את הנחת התפילין. אקום בזמן, אתפלל במנין בשעה רגילה ולא במנין המאוחר ביותר בשטיבלאך, אנא ה', עזור לי, תן לי כוחות מחודשים כדי שאוכל לעמוד בקבלתי'.
 "למחרת, כאשר הקצתי משנתי, השעה היתה אחת עשרה בבוקר. כעסתי על עצמי כיצד לא התעוררתי לקול השעון המעורר, הן רק אתמול קיבלתי על עצמי להניח תפילין בשעה מוקדמת, והנה תיכף חצות יום עובר.
 "בשעת אחה"צ נהגתי ברכבי בכביש מהיר. לצידי נסעה ניידת משטרה והשוטרים שנסעו בה הביטו לתוך רכבי. נזכרתי שאינני חגור, וכנראה שאת זאת שוטרי התנועה רצו לראות. לא יכולתי לחגור כעת, שכן הללו לא הורידו עיניהם מעלי. לאחר נסיעה של כחמש דקות בערך נתבקשתי לעמוד בצד. או אז הבנתי שאין לי מה להפסיד וחגרת את עצמי מול עיני השוטרים.
 "לאחר שהצגתי את הרשיונות, שאל השוטר: 'מה עם הרצועה?' כוונתו היתה כמובן לחגורת הבטיחות. מה הבעיה עם הרצועה? ענית, הלא הנך רואה שאני חגור. 'אני רואה שאתה חגור, אבל שמת את הרצועה מאוחר מדי. אני רושם לך דו"ח, יש

"בזמן סיום השי"ס יש למסיימים כח גדול לברך ולפעול ישועות בזכות כל התנאים והאמזורים שנלמדו בכל המסכתות"

Nati Shohat/Flash90

גרשון הלוי גולדשטיין, שהיה עד לו. היה זה בשבת, בבית המדרש ראחמיסטריווקא בבני ברק.

המעשה דלהלן התרחש לפני כשבועיים, ונשלח למערכת הגיליון 'סגולת שלום' - שטפנטשט על ידי אחד הנוכחים - הרב

ותירה מכך: גם למסיים בעצמו נולד בן לפקודת השנה בדיוק מהסיום, מיום ליום, לקיים מה שנאמר המתפלל על חברו הוא נענה תחילה... עד כאן סיפורו של האברך.

הרב גולדשטיין מסיים את מכתבו וכותב: "יתכן שגם בכל סיום מסכתא, בזכות כל התנאים והאמוראים שנלמדו באותה מסכתא יש למסיימים כח גדול לברך. ועתה, שכלל ישראל מסיימים מסכת עירובין בשעה טובה, כדאי שכל מסיים יראה לברך אחד את השני בלב שלם בכל הישועות שכל אחד צריך, ונזכה בקרוב שכולם ייושעו בכל מה שהם צריכים".

ואם כבר פספסנו את הסיום של מסכת עירובין, הרי לנו סיבה נוספת להתמיד בלימוד מסכת פסחים כדי לזכות לסיימה בשלימות בעז"ה, ולזכות לכוח הגדול שמקבלים המסיימים.

אחד האברכים ערך קידושא רבה לרגל הולדת בתו - שנולדה לאחר עשר שנים מלידת ילדו הראשון. במהלך הקידוש הוא סיפר כלדלהן:

לפני עשרה חודשים התקיים בבית המדרש הנ"ל סיום הש"ס. במעמד דרש הרה"ג ר' מרדכי גלבר שליט"א, רב בית המדרש מונקאטש בבני ברק, ובתוך דבריו אמר בשם הרב מבריסק זצ"ל, שבזמן סיום הש"ס יש למסיימים כח גדול לברך, בזכות כל התנאים והאמוראים שנלמדו בכל המסכתות, ויכולים אפילו לפקוד עקרות ועוד.

מששמע זאת האברך הנ"ל, ניגש לאחד מהמסיימים וביקש ממנו לברכו בילדים. המסיים אכן בירכו מקרב לב שיזכה לישועה בקרוב ולעשות שמחה תוך שנה מהסיום. וב"ה, ברכתו התקיימה.

"הדף היומי"

בתוך דבריו הביא המגיד - שיעור דוגמה כדי להמחיש את כוונתו: "למשל, משרד התחבורה החליט בימים אלו שהאוטובוס האחרון יהיה בשעה 10:00 בלילה... - ואז פתאום אני תופס את עצמי: רגע! מה אני שומע כאן! - -

תזכורת אישית מהשמים בתוך שיעור מוקלט של הדף היומי

לה' עוד בתוך הצרה ועל ידי זה אוושע... אין כאן המקום לצטט את כל הפתיחה (מי שמעוניין יכול לשמוע זאת בשיעור של יום ד' פר' לך לך), אולם בתוך הדברים מביא הרב דוגמא להבנת הענין: "למשל, משרד התחבורה החליט בימים אלו שהאוטובוס האחרון יהיה בשעה 10 בלילה...". ואז פתאום אני תופס את עצמי. רגע, מה שמעתי כאן, הרי אני צריך לחזור בזמן! אפילו לא חשבתי על כך, מאחר ובערב שבת האחרון נסעתי וחזרתי מב"ב כרגיל ולא היה שום שינוי בלוח הזמנים של התחבורה, ולכן לא עלה בדעתי לברר אם יש שינוי כל שהוא.

התכנית המקורית שלי היום היתה, לחזור מב"ב בערך ב-10:30 - 11:00 לאחר כמה סידורים בעיר. אך ההשגחה העליונה סיבבה שהאור מעל המושבים לא יפעל, ושחייג דווקא לקו של הרב קובלסקי, ושהרב קובלסקי ישתמש דווקא במשל זה של משרד התחבורה - הכל כדי שלא תגרם לי עגמת נפש גדולה כל כך. שהרי אם לא הייתי שומע זאת בזמן הייתי מפסיד את האוטובוס האחרון והייתי נשאר תקוע בב"ב.

חנוך הענין דוב זילברפרב, חיפה (שלח למערכת הגיליון 'מתיקות הדף היומי')

הסיפור שברצוני לספר לכם הוא סיפור פשוט. לא מדובר על מיליונים, גם לא על אלפים... אבל כשמתבוננים בהשגחה העליונה שעל כל פרט ופרט, זה בטוח שוה הרבה יותר ממיליונים. אני גר בצפון הארץ, ומדי שבוע ביום ד' אני נוסע לב"ב לצורך מטרה רוחנית חשובה. השבוע פרשת לך לך תשפ"א אני יוצא כרגיל בשעה 7:00 בערב אחרי הכולל ועולה לאוטובוס לכיוון ב"ב. בדרך רציתי לעסוק בלימוד בספר שהבאתי עמי, אני מנסה להדליק את הנורה מעל המושב באוטובוס, אך ללא הועיל. אני ניגש לנהג ושואל אותו על כך. "זה לא עובד", אומר לי הנהג.

החלטתי לנצל את הזמן באמצעות שיעורי תורה בטלפון. אני מתחיל לדפדף ברשימת אנשי הקשר למצוא קיום של שיעורים, ואני מוצא על הצג את "קול הרב קובלסקי". חשבתי לעצמי: כאן אוכל להרוויח כפליים, גם לשמוע שיעור בדף היומי וגם לקבל את החיזוק היומי בשמיעת הפתיחה של הרב קובלסקי.

אני מחייג ומתחיל לשמוע את הקול מלא הרגש: "שלום רב לכל בית ישראל...". אני יושב ומאזין בהנאה, ושומע שהרב מספר בהתרגשות על חידוש ששמע: "אתמול שמעתי רש"י ששינה לי את החיים", אומר הרב. הרש"י המדובר הוא בפסוק 'מהולל אקרא ה' ומן אויבי אוושע', שם מסביר רש"י שהכוונה - אני מודה

רוצים לקבל את 'לקראת שבת' מדי שבוע ישירות למייל?

שלח מייל ל- dirshu@dirshu.co.il

באותה שעה, בעלי הרב שליט"א לא היה בבית, ולא ידעתי מה להשיב. פתאום פתחתי את הספר אותו התכוונתי להעניק כמתנת בת-מצווה לילדה שבאה להתברך, והנה הדף נפתח בדיוק ב...

מרן הגר"ח שליט"א לא יכול היה לענות על השאלה, אז ה'חזון איש' ענה במקומו...

בשיעור, אולם היום היתה סיבה מיוחדת שבגללה מתעתדים לבוא לשיעור רק שלושה אנשים בלבד. הגיס שואל דרך גיסתו, האם עליו לנסוע לקיים את השיעור בכל זאת?

באותה שעה, בעלי הרב שליט"א לא היה בבית, ולא ידעתי מה להשיב. פתאום פתחתי את הספר אותו התכוונתי להעניק כמתנת בת מצווה לילדה שבאה לבקר ולהתברך, והנה הדף נפתח בדיוק בפסקה המספרת, איך שניגשו למרן החזון"א זיע"א, לשאלו "האם פלוני חייב למסור שיעור ביום בו הוא בטוח כי רק אדם אחד בלבד ישתתף בו?" השיב מרן החזון איש: "תלך, אפילו בשביל אדם אחד. משום שההבדל אצל יהודי בכל יום, עם שיעור או בלי שיעור, הוא הבדל של שמים וארץ".

כך הסביר החזון איש, וכך גם קיבל השואל את תשובתו...
(מתוך הספר 'שלישי באשמורת' בעריכת ר. אטיאס - תורה ומידות טובות)

סיפרה הרבנית קניבסקי ע"ה: ימי חמישי הם מן הימים העמוסים ביותר בבית. ההכנות לשבת צוברות תאוצה, חלות נאפות ומופרשת עיסה, והבית מתכוונן לקראת שבת המלכה במרוץ קדחתני.

בדיוק אז נכנסה פנימה ילדה בת תריסר שנים, שמקבלת על עצמה עול מצוות, וביקשה את ברכת. התפנית מכל עיסוקי, וברכתי אותה בחום ונתתי לה ספר במתנה - קונטרס 'על חיים וחסד' מאת חתני, הגאון רבי יצחק קולדצקי שליט"א, המדבר על 'ואהבת לרעך כמוך', 'מאור פנים' ועוד.

תוך כדי שאני כותבת הקדשה אישית בספר, נכנסת אשה נוספת אל הבית כשהיא משוחחת בטלפון. מעבר לקו נמצא גיסה של הנכנסת, המספר כי הוא עומד למסור היום שיעור תורה בעיר נתניה. בדרך כלל בימים כתיקונם מגיעים כ-30 איש להשתתף

טבילה לסופר סת"ם כל יום

משולחנו של הרה"ג רבי מרדכי הלוי שוורצבורד שליט"א מורה הוראה 'נאות שמחה' - מודיעין עילית

כל יום. עוד שאל, שהרי סיום הכתיבה נמשך עד אחר עלות השחר, וא"כ זה יום חדש, ואולי זה מחייב טבילה חדשה.

תשובה: לכאורה יש לדון בשאלה זו ע"פ הלכות ברכות התורה, שאחר שישן צריך לברך ברכות התורה מחדש, וי"א ששינת עראי שלא ישן על מיטתו אינה מחייבת ברכות התורה. וגם לגבי עלות השחר יש ספק האם זה מחייב מחדש בברכות התורה.

אמנם אמר לי מו"ר הגרמ"ש קליין שליט"א, שלגבי טבילת הסופר בכל יום אין לדון ע"פ כללי ברכות התורה, אלא שכל יום חדש מחייב טבילה, וא"כ כל מה שכותב בהמשך ליום הקודם נחשב מהיום הקודם אף שנתנמנם באמצע. ומשפע קדושת תפילין יתמשך עלינו שפע קודש.

שאלה: מעשה באחד שהזמין פרשיות תפילין אצל סופר סת"ם, והתנה אתו שיוסיף על התשלום בתנאי שיקפיד לטבול בכל יום ויום. הסופר עמד בתנאי וכל משך השבועיים שעסק באותן פרשיות הקפיד על טבילה בכל יום. בליל ששי האחרון החליט הסופר שהוא חייב לגמור את הפרשיות וכתב עד שעה מאוחרת בלילה, בשעה שלש לפנות בוקר תקפתו עיפות ונשען על הכסא ונרדם למשך כארבעים דקות, ואז התעורר והמשיך במלאכת הקודש עד שסיים את הפרשיות.

ואז התעוררה אצלו שאלה - שהרי נרדם למשך יותר מחצי שעה ולא טבל במקוה אחרי זה, ואם כן, האם הוא יכול לתת למזמין את התפילין האלו, או שצריך לכתוב לו מחדש בטבילה

אם היה האב מרגיל את בניו מנערוותם לשמור את לשונם, היה קל להם אחר כך לגדור את עצמם לגמרי במידה קדושה זו

הצטרפו אלינו ללימוד היומי בספר 'חפץ חיים'

בנפשם מצד ההרגל, והיה קל להם אחר כך לגדור את עצמם לגמרי במידה הקדושה של שמירת הלשון, והיו זוכים עבור זה לחיי העוה"ז והעוה"ב, כמו שנאמר (תהלים לד, יג-יד) "מי האיש החפץ חיים וכו' נצור לשונך מרע".

עוד מציינים בביאורים ומוספים, כי גם באופן שמותר ואף מצוה לספר לבניו בגנות אדם אחר, כגון שרואה באדם אחד שמוחזק במידה מגונה, כגון גאווה או כעס או שאר מידות רעות, או שהוא בטלן מתורה וכיוצא בזה, ורוצה להזהיר את בניו שלא יתחברו עמו כדי שלא ילמדו ממעשיו - כתב החפץ חיים לעיל (כלל ד ס"י) שמצוה עליו לבאר להם מדוע מספר בגנותו, כדי שלא יבאו לתמוה עליו שהוא סותר את עצמו, כי פעם אומר להם שאסור לספר בגנות אדם אפילו על אמת, ועתה הוא מספר בעצמו.

בסעיף יד (כלל ח' מהלכות לשון הרע) מעורר ה'חפץ חיים' על חובתו של כל אדם להוכיח תמיד את בני ביתו ולהפרישם מדיבורי לשון הרע, וכותב שיעשה כן בלשון רכה, שיציע בפניהם את גודל העונש שיהיה עבור זה לעתיד לבוא וגודל השכר למי שנהנה בזה. בביאורים ומוספים מביאים מה שכתב החפץ חיים לקמן (כלל ט ס"ה בהגה"ה) בשם הגר"א (אגרת הגר"א), שהדיבור והמידות צריכים הרגל רב, וההרגל על כל דבר - שלטון. וביאר החפץ חיים, שכאשר נתבונן היטב נמצא, שסיבת פרצת העוון המר של לשון הרע היא מחמת שכל אחד הורגל מנערותו לדבר מה שהוא רוצה באין מוחה, ואינו מעלה על דעתו אז שיש חשש איסור בדבר, ולכן גם בבגרותו כשנודע לו שיש איסור בדבר, קשה לו מאד לשנות את טבעו הנטוע בו מנערותו, לא כן אם היה האב מזהיר תמיד את בניו ומרגילים בזה מנערוותם, ממילא היה דבר זה נטוע

דקה מתוקה - 60 שניות מרתקות על הדרך היומי

הרמז הטמון בדברי חז"ל "אין ביעור חמץ אלא שריפה"

פסחים ה

אין ביעור חמץ אלא שריפה

אחר אמרו חז"ל: "בראתי יצה"ר, בראתי לו תורה תבלין", ולא אמרו שייך לבית המדרש? והשיב לו ש"תורה" ו"בית המדרש" היינו הך, כי אם ישב בביתו לא ילמד, לכן ילך לבית המדרש, וודאי לישיבה, ואז תהיה לו תורה תבלין.

ובמסילת ישרים כתב שאי אפשר להינצל מהיצר הרע אלא רק ע"י תורה. ולכאורה, הרי במסכת ברכות (ה). אמרו "לעולם ירגיז אדם יצר טוב על יצר הרע; נצחו - מוטב, לא נצחו - יעסוק בתורה", וא"כ נראה שגם לפני תורה יש עצה, ש"ירגיז אדם". יש לומר שהמסילת ישרים דיבר על 'רפואה', שאין רפואה זולת התורה, וזה כשהוא כבר חולה. אבל הדבר הראשון הוא, שעל האדם להבין בשכל הפשוט שכל היצר הרע הוא הבל ושקר, ואם אינו מבין זאת, אם כן הוא חולה, ואין רפואה למכתו זולת התורה.

ביאר הגה"ק החיד"א ז"ע בספרו "שמחת הרגל", שרמז נתנה לנו התורה איך יכול אדם לנצח את יצרו במלחמה אשר מנהל נגדו: "כל דבר אשר יבא באש" - באש היצר הרע, "תעבירו באש" - באש התורה. כמו שנאמר הלא כל דברי כאש נאם ה', ואמרו חז"ל בראתי יצר הרע, בראתי לו תורה תבלין. וזה שאמרו (פסחים ה.). "אין ביעור חמץ אלא שריפה" - לחמצו של יצר הרע אין תיקון אלא באש התורה. אין תרופה משובחת יותר מאשר אש קודש ללמוד בתורה הקדושה בהתלהבות ושמחה. ואש דקדושה, שורף את היצר הרע, כמאמרם ז"ל במדרש (ויק"ר כה, א) עבר אדם עבירה מה יעשה, למד דף אחד ילמד שני דפים וכו'.

(פנינים)

הרה"ג ר' הלל מן שאל את מרן הגר"ח קנייבסקי על מה שאמרו חז"ל "אם פגע בך מנוול זה משכהו לבית המדרש": הרי במקום

24
שעות

להתקשר לתורה

מסביב לשעון

מאת הרבנים הגאונים שליט"א

הרב מאיר שפרוך שליט"א
הדף היומי בבלי • עברית

שלוחה 2/2

הרב חיים שמרלר שליט"א
הדף היומי בבלי • עברית

שלוחה 2/11

הרב אליהו אורנשטיין שליט"א
הדף היומי בבלי • עברית

שלוחה 2/1

הרב יצחק לובינשטיין שליט"א
הדף היומי בבלי • אנגלית

שלוחה 2/6

הרב אריה זילברשטיין שליט"א
הדף היומי בהלכה • עברית

שלוחה 1

הרב אפרים סגל שליט"א
הדף היומי בבלי • עברית-אידיש

שלוחה 2/3-4

הרב דוד בוק שליט"א
שיעורים מבוארים בלימוד התוס' על
סדר הדף היומי

שלוחה 2/10

הרב מרדכי שלמה פריינד שליט"א
הדף היומי בהלכה • אידיש

שלוחה 1 3 1

הרב אריה זילברשטיין שליט"א
הדף היומי בבלי • עברית

שלוחה 2/5

קו השיעורים של 'דרשו' - לחייג, ללמוד, לדעת

חייגו: *4992 או 077-2222-666

מי שאחת מציפורניו מפריעה לו בהליכתו - האם רשאי לגזזה בחול המועד?

טוב; או אף אם גזזן כמה ימים לפני יום טוב, באופן שבערב יום טוב אין ציפורניו טעונות גזיזה - רשאי לגזוזן בחול המועד באמצעות כלי. וכן מי שאחת מציפורניו מפריעה לו בהליכתו, וכדומה, רשאי לגזזה באמצעות כלי. והסרת הציפורניים בידיים, או בשיניים, מותרת לכל הדעות.

[שו"ע תקלב, א, ומשנ"ב ב-ג; ביאורים ומוספים דרשו, 1 ו-3]

לדעת השולחן ערוך, מותר לגזוז צפרנים בחול המועד, באמצעות קוצץ ציפורניים, מספריים, או פצירה; וכל שכן להסירן בידיים, או בשיניים. אולם, לדעת הרמ"א, אסור לגזוזן באמצעות כלי, כיון שחששו שאם יתירו לגזוזן בחול המועד, לא יקפידו לגזוזן בערב יום טוב לכבוד יום טוב, וייכנסו לחג בציפורניים מגודלות. ואף לנוהגים כדעת הרמ"א, מי שגזז את ציפורניו בערב יום

האם מותר להיבדק בחול המועד בדיקה שגרתית אצל רופא?

בטיפול זה, או שמועד הטיפול חשוב לצורך הריפוי; אבל אסור לקבוע תור כזה רק משום שיש פנאי בחול המועד. וכן אסור להיבדק בדיקה שגרתית אצל רופא - גם כשאינה כרוכה בעשיית מלאכה - אם היא אינה הכרחית לימי חול המועד; משום שיש בכך זלזול בכבוד המועד.

[שו"ע תקלב, ב, ומשנ"ב ה; ביאורים ומוספים דרשו, 5-6]

מותר לעשות מלאכה בחול המועד לצורך רפואי, ואף לשיכון כאב קל. אולם, טיפול רפואי שנועד לשימור, כמצוי בטיפול שניניים - יש אומרים שאין לעשותו בחול המועד אלא במקרה שדחייתו עלולה לגרום בעתיד לנזק. וכמו כן, בסידרה של טיפולים, אין לקבוע תור לחול המועד, אלא כאשר יש הנאה לגוף בחול המועד עצמו מהפעולות הנעשות

מדוע נהגו בני אשכנז שמוזמר השב בתשובה מגלח את כל שערותיו?

שהלויים הצטוו להתגלח בעת חינוכם לעבודה במדבר, משום שהם באו כ'תחליף' וככפרה לבכורות שחטאו בעבודה זרה בחטא העגל; וזבחי עבודה זרה, מכונים בספר תהילים 'זִבְחֵי יָמִים', ומצורע - נחשב כמת; וכשם שהמצורע טעון גילוח לטהרתו, כך גם החפץ לשוב מחטא עבודה זרה ולכפר עליו, טעון גילוח.

[ב"י ושו"ע תקלא, ז, ומשנ"ב יט-כ]

מנהג בני אשכנז עוד מימי הגאונים, שמוזמר שעבד עבודה זרה ושב בתשובה, עליו לגלח את כל שערותיו, ורק לאחר מכן הוא שב ומתקבל לקהל ישראל, ומצרפים אותו ל'דבר שבקדושה', כלומר לאמירת קדיש, קדושה וברכו, וכדומה, אשר אינם נאמרים אלא בציבור של עשרה אנשים כשרים מישראל. מנהג זה, מיוסד על דברי רש"י בשם רבי משה הדרשן,

* מי שרשאי להסתפר בחול המועד - עליו לעשות כן בצניעה, ולא בפרהסיה, שהרי סיבת ההיתר אינה ידועה לכל.
* ילד שלא הסתפר לפני החג, ושערו מגודל ומסב לו צער, מותר לספרו בחול המועד; אולם, אם מדובר בילד שמבנה גופו גדול ונראה כבר מצוה, יתכן שאין לספרו בפרהסיה.
* חכמינו ז"ל אסרו לצאת מארץ ישראל לחוץ לארץ, ולכן, אסור לצאת מארץ ישראל לחוץ לארץ לצורך טיול ובילוי, וכדומה. והתירו חכמים לצאת לחוץ לארץ לצרכים שונים, וביניהם - עיסוק במסחר.

מה שלמדנו לפני מאה ימים:

מדוע אסור להפריש תרומות ומעשרות בשבת?

כ'תיקון' של הפירות או העיסה, ותיקון מכל סוג שהוא יש לאוסרו בשבת. ולמרות שלצורך 'אוכל נפש' מותר לעשות ביום טוב אף דברים שנראים כתיקון - אסרו זאת חכמים, מכיון שבדרך כלל ניתן לעשות זאת בערב יום טוב; ועוד, שאין זה תיקון המכין את המאכל לאכילה, אלא רק מסיר את האיסור מעליו.

[משנ"ב תקו, יז; ביאורים ומוספים דרשו, 13-14]

חכמינו ז"ל אסרו לקנות ולמכור בשבת. ובכלל זה, אסרו חכמים להקדיש חפץ בשבת לבית המקדש, כיון שהדבר דומה למקח וממכר, שהרי החפץ יוצא מרשותו ועובר לרשות הקדש. וכן אסרו להפריש תרומות ומעשרות ו'חלה' בשבת, כיון שההפרשה דומה להקדש.

ויש אומרים שטעם איסור ההפרשה הוא מפני שהיא נראית

הלוח היומי

י' בכסלו | רבי איסר זלמן ב"ר ברוך פריץ מלצר זצ"ל, בעל אבן האזל, אב"ד ור"י סלוצק, ור"י עץ חיים

יארצייט:

תצ"ח: רבי שמשון חסיד ב"ר משה בלוך זצ"ל, בעל נזירות שמשון ודיין בהמבורג.
תרמ"א: רבי נתן בנימין (המכונה נטע וולף) ב"ר אברהם זנוויל ליבער זצ"ל, ראב"ד פרשבורג ובעל שארית נתן בנימין.
תרפ"א: רבי פינחס מנחם אלעזר ב"ר בנימין אליעזר יוסטמן זצ"ל, מפילץ בעל שפתי צדיק, מכתבי תורה ויראה ועוד.
תרפ"ז: רבי רפאל ב"ר פרג'אללה דאבוש זצ"ל, אב"ד טריפולי ומגדולי חכמי לוב.
תרצ"ד: רבי משה מרדכי ב"ר צבי חיים עפשטיין זצ"ל, ר"י סלבודקא וחברון ובעל לבוש מרדכי.
תש"ג: רבי מנחם נחום ב"ר שלום יוסף פרידמן הי"ד האדמו"ר מהוסיאטין.
תשי"ד: רבי איסר זלמן ב"ר ברוך פריץ מלצר זצ"ל, בעל אבן האזל, אב"ד ור"י סלוצק, ור"י עץ חיים.
תש"כ: רבי שמואל הלוי ב"ר נחום מאיר ווילנסקי זצ"ל, ר"י בית התלמוד ובעל נר שמואל.
תשנ"ט: רבי חיים שמואל ב"ר אליהו לופיאן זצ"ל, בעל רווחא שמעתתא.
תשע"ז: רבי יעקב ב"ר רפאל עטיה זצ"ל, רב העדה הלבנונית והחלאבית, ר"מ ישועות יעקב בבת ים.

יארצייט מרן הגאון רבי איסר זלמן ב"ר ברוך פריץ מלצר - בעל ה"אבן האזל"
הזכות לעזור לזולת

כאשר הג"ר איסר זלמן מלצר היה טורח במסירות לטובת הזולת, היתה הרבנית מעירה לו שכעת לעת זקנתו מכבידות עליו הטרחות הללו ואף עלולות להזיק לבריאותו.
רבינו ענה לה: "וכי לשם מה צריך הקב"ה בעולמו אדם זקן כמוני? אין זה כי אם על מנת שאוכל לעשות חסד ליהודי, האם את רוצה לקחת זאת ממני?..."

(בדרך עץ החיים ח"א עמ' 314)

כאשר אנו רואים יהודי הזקוק לעזרה נשתדל לטרוח בכל כוחנו לעזור לו, ונקיים בכך מצות חסד.

* שיעורים מקוצרים על הדף היומי

* דף היומי בהלכה - 5 דקות ביום

* ווארטים וסיפורים מיוחדים לפרשת השבוע

* סיפורי צדיקים ותוכניות מיוחדות

הכל במקום אחד

קו השיעורים של 'דרשו' 4992* או 077-2222-666

לתשומת לבכם: התמונות המוצגות כאן יש עליהם זכויות יוצרים ואין להשתמש בכל שימוש שהוא ללא היתר בכתב

העלון מופץ לזיכוי הרבים, אנא הימנעו מקריאה בשעת התפילה וקריאת התורה

דרשו | רח' הקבלן 45 ירושלים | 02-5609000 | לשאלות ופניות בכל נושא: dirshu@dirshu.co.il